

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio De Statu In Quo Sint Beatorum Animae Post
Hanc uitam, ante ultimi iudicii diem**

Dévay Biró, Mátyás

[Nürnberg], [1537]

VD16 D 1300

Condem. Censurarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34195

enumeratione, qui consultissimi consulere, docti docere, spirituales consolari poterant. Nostri hoc nō secus referunt, quam sorba ficum, quid mihi cum Concilio Lateranensi, & Decreti glossa, ex traditione uniuersalis alicuius Concilij fatetur esse. Ceterum de duplici confessione fidei & charitatis breuiter superius memini.

PROPOSITIO XLI. XLII.
XLIII. XLIIII.

Matth. 6.

IN oratione sola necessitas est proponenda. In oratione uerba non intellecta garrere Ethnicum est, Matthæi 6. Oratio uocalis breuis esse debet, sed ex fide. Semper orat qui semper fidei Deo.

CENSURAE.

1. Thessal. 5.

IN oratione modum, locum, tempus statuere conueniens est. Sufficit finem considerare orationis, si ipsa non intel ligatur. Sine intermissione orate, 1. Thessal. 5. Qui semper fidei, non semper dicit: Pater noster &c.

CONDEMN. CENSURARVM.

Oratio duplex

1. Cor. 14.

CHristus dicit: Quicquid orantes petitis, credite, & acci pietis, & Frater negat orationem esse petitionem. Du plex est oratio publica, priuata. Et uel Iudith poterat doce re in oratione solam necessitatem proponendam esse, euen tum uoluntati ac misericordiae Dei committendum. Orati onis non intellectae finem considerare an sufficiat, docet Paulus, 1. Cor. 14. Orabo spiritu, orabo & mente. Sine inter missione orant sancti, sed in spiritu non semper uocaliter. Ephe

Ephes. 6. Orantes omni tempore in spiritu. Et Lucae 18. Ephes. 6.
Oportet semper orare. Ergo semper orat qui semper fidei Aug. 18.
Deo. Conditiones orationis hæ sunt: præceptum, promissa
fides, res petenda, uel spiritualis, uel corporalis, posterius
semper cum conditione, si referat Dei gloriæ & nostræ
saluti, & per quem, quia per Christum, quicquid petieritis
Patrem in nomine meo, dabit uobis, Ioan. 15. Frater etiam
am in his toto cœlo errat. Ios. 15.

PROPOSITIO XLV.

Semper ieiunat qui semper abstinet a peccatis.

CENSURA.

Non semper ieiunat corporaliter qui semper abstinet
a peccatis.

CONDEM. CENSURAE.

VT magis odiosam reddat causam Frater in hac pro-
positione meis uerbis ita præfatur, non obligatur in-
quit aliquis corporaliter ieiunare, cum Christianus semper
ieiunare & spiritu & corpore debet. Est enim duplex ieiuni-
um, externum, internum, fides & opera fidei, Esa. 58. Ego
loquor de ieiunio superstitioso, cuius author Montanus est.

Origenes in Leuiticum Homelia 10. Ieiuna ab omni pec-
cato, tale ieiunium Deo placet. Abstineri uero a cibis &c.
acceptum esse non potest Deo, est certe libertas Christiano
per omne tempus ieiunandi &c. Hieronymus ad Lucinium:

Atque utinam omni tempore ieiunare possimus &c.

Chrysostomus Mat. 4. Ieiunium est abstinentia rei male.

Augustus

*Ieiunium duplex est
Esa. 58.*

Hieronymus

Chrysostomus